

**Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет**

МАТЕРІАЛИ
*XI Міжнародної науково-
практичної конференції студентів
та молодих науковців*
**«НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО
ОЧИМА МОЛОДИХ»**

16 травня 2018 року
м. Рівне

ББК 72

УДК 001+37+316.3

Н-34

НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА**МОЛОДИХ: Матеріали XI Міжнародної науково–практичної конференції студентів та молодих науковців. - Рівне: РВВ РДГУ.- 2018.- 356 с.***Програмний комітет:*

Постоловський Руслан Михайлович – кандидат історичних наук, професор, ректор РДГУ– голова оргкомітету;

Дейнега Олександр Вікторович – кандидат економічних наук, професор, проректор з наукової роботи РДГУ – заступник голови оргкомітету;

Тимошук Олександр Станіславович – кандидат педагогічних наук, доцент– заступник голови оргкомітету;

Батишкіна Юлія Валеріївна – кандидат технічних наук, доцент;

Виткалов Сергій Володимирович – кандидат мистецтвознавства, доцент;

Гон Максим Мойсейович – доктор політичних наук, професор;

Кирильчук Олександр Миколайович – кандидат філологічних наук, доцент;

Михальчук Роман Юрійович – кандидат історичних наук, доцент;

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор;

Петрівський Ярослав Борисович – доктор технічних наук, професор;

Сяський Андрій Олексійович – доктор технічних наук, професор;

Трофімчук Володимир Миколайович – кандидат педагогічних наук, доцент;

Панасюк Віктор Миколайович – здобувач ступеня PhD;

Поліщук Ольга Павлівна – здобувач ступеня PhD;

Биков Олександр Володимирович – здобувач вищої освіти IV курсу історико-соціологічного факультету;

Бортник Леонід Васильович– здобувач вищої освіти IV курсу фізико-технологічного факультету;

Зайченко Сергій Вікторович – здобувач вищої освіти IV курсу фізико-технологічного факультету.

Важлива інформація: відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен та дотримання норм академічної доброчесності несуть автори публікацій. Оргкомітет конференції залишає за собою право незначного редагування та скорочення поданих для публікації чи опублікування матеріалів.

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол №4 від 26.04.2018р.)

таких, що стосуються церковного майна; вирішувати всі спірні питання лише шляхом переговорів відповідно до законів держави та по-християнськи, на основі взаємоповаги і терпимості; не звертатися до влади з метою здійснення незаконного тиску на іншу релігійну громаду чи церкву; не допускати висловлювань, особливо в ЗМІ, у дусі ворожнечі, національної і конфесійної нетерпимості, утримуватися від образливих і зневажливих заяв тощо [5, с. 142].

На терені України зустрівся та зімкнувся не лише православний Схід і католицький Захід, а й Схід і Захід у масштабному, геополітичному вимірі. Починаючи з середини XVI ст., від часів Реформації, Україна стала батьківщиною і різних протестантських течій – лютеранства, кальвінізму, згодом – баптизму, адвентизму, п'ятидесятництва, а сьогодні – різних харизматичних течій, неорелігій. Ще раніше на українській землі прижилися юдаїзм та іслам. Отже, маємо доволі різнобарвну конфесійну карту України.

Між тим, національні культури, конфесійні відмінності не повинні бути в Україні підґрунтям для релігійного екстремізму і етнорелігійної ворожнечі. Бо ж християнська культура, яка ґрунтується на Євангелії, має спільні корені з культурою юдейською, що ґрунтується на Торі, та ісламською, котра в Корані увібрала багато сакральних сюжетів Старого та Нового Заповітів Біблії.

Аналіз основних параметрів релігійного життя в Україні протягом 25 років незалежності приводить до висновку про необхідність активізації та поглиблення виваженої й водночас динамічної державної політики у сфері державно-церковних відносин, вмілого обстоювання власних національних інтересів у духовно-релігійній сфері. Лише клопітка цілеспрямована робота здатна об'єднати православ'я в Україні в єдине ціле, перешкодити іноземним емісарам завоювати в Україні паству, а отже, почати через неї керувати суспільною думкою та суттєво впливати на розстановку політичних сил у країні.

Пріоритетним напрямком роботи повинна стати консолідація всього молодого покоління із спрямуванням його політичної волі на реалізацію загальнонаціональних інтересів та максимальним використанням власних духовно-інтелектуальних задумів [3, с. 7].

Отже, зусиллями всіх зацікавлених сторін у державі повинен бути створений такий суспільний механізм, який, з одного боку, блокував би проникнення небажаних для нашого суспільства релігійно-духовних течій, а з другого – забезпечив би нормальне співіснування релігійних організацій у поліконфесійному середовищі та партнерське ставлення до Церкви з боку інших суспільних інститутів.

На превеликий жаль, релігійне життя в нашій державі стало заручником політичних експериментів. Чимало церковних ієрархів вдаються до співпраці з політиками в зручні для них моменти. І саме ця заполітизованість, особливо в складні для країни часи, заважає виваженим конструктивним діям і загострює діалог між церквами.

Варто зазначити, що окремі представники православних конфесій України декларують бажання до мирного співіснування, проте, їх бачення миру радикально відрізняються.

Список використаних джерел

1. Конституція України від 24.06.1996 р. (зі змінами та доповненнями від 30.09.2016 р.) [Електронний документ] // Офіційний сайт Верховної Ради України. Законодавство України. – Режим доступу до документу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>
2. Закон України «Про свободу совісті та релігійні організації» від 23.04.1991 р. (зі змінами та доповненнями від 08.09.2016 р.) [Електронний документ] // Офіційний сайт Верховної Ради України. Законодавство України. – Режим доступу до документу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/987-12>
3. Бондаренко В. Міжконфесійний конфлікт в Україні: витоки, стан і шляхи подолання / В. Бондаренко // Людина і світ. – 1991. – № 3. – С. 2-6
4. Володін П.В. Релігія і церква в незалежній Україні / П.В. Володін // Наукові праці історичного факультету Запорізького національного університету. – 2010. – Вип. XXVIII. – С. 272-277
5. Поліщук В. Проблеми подолання міжконфесійних негараздів / В. Поліщук // Актуальні проблеми державно-церковних відносин в Україні: Науковий збірник. – 2001. – С. 140-145

СПРИЙНЯТТЯ ОБРАЗУ АЛІЕНОРИ АКВІТАНСЬКОЇ В РІЗНІ ІСТОРИЧНІ ЕПОХИ

Товцик А. Г., здобувач вищої освіти

**Озимчук О. Б., кандидат історичних наук, доцент
Рівненський державний гуманітарний університет**

Алієнора Аквітанська, герцогиня Аквітанії (1137-1204), французька та англійська королева, одна з найбільш відомих жінок Середньовіччя. Її життя овіяне багатьма таємницями та легендами. Внучка і спадкоємиця першого трубадура та впливового правителя Південної Франції, герцога Аквітанії Гільома IX (1086-1126), якого двічі було відлучено від церкви через його провокаційні вислови та дії, двічі відлучення знімалося. Алієнора успадкувала характер та норов свого предка, недаремно за все життя Алієнора тільки кілька разів була в церкві. В епоху, коли влада належала чоловікам, вона йшла наперекір традиціям і ніколи не була просто дружиною короля.

Алієнора народилася близько 1112 року в родині герцога Аквітанського Гільома X (1099-1137) та Аєнори де Шательро (1077-1136). Деякі науковці помилково називають її – Елеонорою, однак від народження вона була саме Алієнорою, що з латинської перекладається як «друга Аєнора» (*allia Aenor*) [4;с. 18].

Алієнора було жінкою-легендою. Сучасники королеви, які писали про неї, в більшості були кліриками. В ті часи їх відношення до жіночої статі було щонайменше неприхильним або навіть ворожим. Хіба не Єва допомогла демону-спокуснику в саду Едему схилити Адама до гріхопадіння, кинувши світ в безодню гріха і нещастя? Отже, потрібно остерігатися жінок - особливо якщо вони дуже красиві. А Алієнора, цілком ймовірно, була красивою - отже, викликала підозру [1;с. 205]. Більш того, це була жінка з характером! Її не влаштувала та другорядна роль, яку чоловіки в цілому - і церковнослужителі зокрема - відвели дочкам Єви: роль доброчесної і покірної дружини, якій судилося смиренно продовжувати рід людський. До того ж вони не допускали, що жінка може думати і діяти

самостійно, що вона може давати поради і брати ініціативу на себе в політиці, зазіхаючи тим самим на владну роль, яку Бог довірив чоловікові. Жінку сприймали як істоту другорядну і підлеглу. І тому-то хроністи описували неспокійну Аліеноре вкрай упереджено; їх упередження підживлює і закріплений за нею скандальний образ «куртуазної королеви», навколо якого до цих пір не вщухають суперечки. Інакше кажучи образ Аліенори, що дійшов до нас, не можна назвати ні «нейтральним», ні точним. Автори джерел надали нам вкрай суб'єктивні «картини», що несли на собі печатку їх особистих поглядів, їх власних упереджень і навіть вигадок.

Пізні середньовічні автори у своїх працях перетворюють Аліенору в справжню Мессаліну, не спираючись при цьому ні на один з існуючих документів. Таким чином, близько 1260 р Реймський менестрель вважав, що в Антіохії королева закохалася в Саладіна (1137-1193) і, підкорена його репутацією хороброго воїна, мала намір навіть бігти з ним в Тир. На рахунок королеви, за свідченнями авторів, нібито були і інцестні зв'язки - наприклад, з дядьком Раймундом, з яким вона вступила в зв'язок ще в дитинстві, при дворі Бордо або Пуатьє; пізніше її жертвою нібито став інший дядько, Рауль де Фе. Їй приписували любовний зв'язок з Жоффрау де Ранкон (1106-1164) під час Другого хрестового походу, а потім з Вільгельмом Маршалом (1146-1219), після чого їй самій довелося страждати від невірності чоловіка Генріха II (1133-1189). В баладі «Сповіді Аліенори», королева на смертному одрі зізнається в тому, що вона отруїла Розамунду Кліффорд і народила сина від Вільяма Маршала. Ці пізні розповіді не мають в своїй основі надійного або стародавнього свідчення - вони неправдоподібні і часто суперечать тому, про що відомо з достовірних джерел. Вони можуть привернути увагу історика, який вивчає менталітет або фольклор [3; с. 12].

Однак не можна знехтувати дослідженням тих текстів, які вносять персонажу упереджений вирок - безперечно, тенденційний і тим не менш вкрай для нас важливий, оскільки в ньому відбито уявлення про королеву, що склалося в уяві її сучасників.

Для деяких істориків поведінка Аліенори в силу багатьох причин була шокуючою, оскільки в ній бачили перш за все «вільну» (із зневажливим відтінком) жінку, грайливу, фривольну південку, і навіть «витончену спокусницю», яка, наважилася поступитися правилами пристойності, обдурила свого чоловіка і вийшла заміж за іншого, після чого віддалася від другого чоловіка і зненавиділа його настільки, що навіть налаштувала проти нього власних дітей. Такого прочитання дотримувалися в середині XIII століття давні історики, які потрапили під вплив хроніста Матвія Паризького (1200-1259), який стверджував, що Аліенора, крім інших своїх перелюбств, була закохана в якогось сарацина. У наступних джерелах цей сарацин дивовижним чином перетворився на Саладіна. У своїх «Аквітанських анналах», що побачили світ в 1525 р, Жан Буше (1548-1646) приділяє особливу увагу слабкостям жіночої натури Аліенори: закохана в султана, королева стає іграшкою в руках свого дядька Раймунда, після чого в Божансі вона отримує розлучення. Невтішна Аліенора убита горем: після розлучення довгий час була позбавлена змоги говорити; становище беззахисної жінки, в якому вона опинилася, змушує її прийняти заступництво Генріха Плантагенета. Незважаючи на похвальні зусилля Ісаака де Ларрея, який, бажаючи хоч у чомусь виправдати Аліенору, часом спростовує Матвія Паризького і Жана Буше, репутація легковажної і фривольної жінки, закріпилася за королевою та продовжує жити до сьогодні [3; с. 13].

У XIX ст., у вікторіанську епоху дотримувалися тієї ж думки: багато істориків бачили в Аліенорі «слабке створіння», іграшку власного лібідю, жінку, яка безуспішно намагалася вийти за рамки своєї жіночої ролі. Так, Жан-Франсуа Мішо (1767-1839) дорікає королеві в легковажності, яка спонукала її втручатися в політичну тактику і стратегію в ході хрестового походу, і підкреслює згубні наслідки її вчинків. Тієї ж думки дотримується і Агнеса Стрікленд (1796-1874), яка вважає королеву Аліенору кокетливою і звабливою жінкою, яка абсолютно марно змішувала любов і політику; це була войовнича, але недосвідчена в плані тактики амазонка, відповідальна разом зі своїми прислужниками за провал хрестового походу і смерть багатьох рицарів. Нарешті, Жюль Мішле (1798-1874) бачить в цій «гордій і неприборканій Аліенорі» не тільки прототип жінки, звільненої «Ренесансом XII століття» і куртуазною культурою, але і «справжню Мелюзину, виткану з протиріч, матір і дочку диявольського роду». В 1933 р Шарль Пті-Дютайї (1868-1947) говорить про «ону королеву Аліенору, веселу і чуттєву», а Жозеф Кальмет (1873-1952) дає не дуже втішну для цієї «авантюрної південки» характеристику: «Кокетлива, примхлива і чуттєва, Аліенора - справжня язичниця», чиє розлучення в політичному плані виявилася «згубним» [3; с. 15].

«Націоналістичне прочитання», панівне аж до середини XX століття, ставить на чільне місце політичний аспект проблеми - таким чином, головною темою в історії Аліенори, переглянутої крізь призму ідеології, стає політична і географічна єдність Франції. Кут зору в цьому випадку був зміщений з королів на націю, якій вони повинні служити. Невблаганний хід історії, який привів до утворення об'єднаної Франції, що включила в себе і північні, і південні землі в межах природних кордонів, спочатку був прискорений - завдяки шлюбу Аліенори, «яка подарувала Франції Аквітанію», - а потім уповільнений через легкодумство цієї «грайливою південки», яка була незадоволена своїм чоловіком. Деякі історики навіть дорікають Людовику VII (1120-1180) в тому, що він не зумів в ім'я державних інтересів не допустити розлучення, яке мало фатальні наслідки для національних інтересів. Ф. Мішле, наприклад, дорікає Аліенорі за те, що її поведінка і рішення розірвати шлюб з Людовиком завдало непоправного удару по цілісності Франції; саме через неї, підкреслює він, «південь Франції знову опинився ізольованим від півночі». Ашиль Люшер (1846-1908) зазначав: «розлучення Людовика з королевою Аліенорой було однією з найважчих політичних помилок, допущених в ті часи, коли правителі ще не вміли жертвувати власними смаками на славу інтересів держави». Робер Фавтьє (1885-1966), в свою чергу, переносить цю оцінку на політичні наслідки розлучення. Вони, як це не парадоксально, виявилися для Капетингів сприятливими, так як «каприз цієї юної жінки» привів Людовика VII до «розірвання шлюбу зі своєю багатою дружиною, що усунуло небезпеку, яку несла в собі анексія до домену Капетингів Аквітанської анархії, на придушення якої повинні були піти сили Плантагенетів» [3; с. 17].

У 30-х рр XX столітті виклик дискусійне питання про характер Аліенори і її можливу відповідальність за формування психіки її дітей, зокрема сина Іоанна, невірноважений характер якого відзначали ще з давніх-давен. Одні історики вважають, що Аліенора, ймовірно, була жінкою владною, пристрасною, зайнятою виключно собою і своєю політикою; на їхню думку, вона відповідальна за параною Іоанна і його опортунізм, позбавлений будь-яких

принципів. Інші швидше відзначають той факт, що, відповідно до звичаїв, які ходили в аристократичному середовищі того часу, Алієнора проводила зі своїми молодшими дітьми занадто мало часу, довіряючи турботи за ними годувальницям [4;с. 342].

Не так давно відбулася «сексуальна революція» і еволюція моралі (принаймні, на Заході), які привели до розвитку нового напрямку, «сексуалізації історії», що, в свою чергу, послужило поштовхом до нового прочитання середньовічних текстів. Прихильники цього напрямку досить справедливо підкреслюють факт, що історія (особливо історія середньовіччя) постає перед нами «в чоловічому вигляді»: в ній панує сильна стать. Хроністи, теологи, навіть поети і письменники - майже всі вони були чоловіками (більш того, духовними особами), які перенесли на описане ними суспільство своє недовірливе ставлення до жінок.

Внаслідок цього багато граней людської поведінки в старовинних документах виявляються перекрученими або затіненими. Подібні значущі речі необхідно брати до уваги, роблячи акцент на важливості цього факту. Такий шлях обрали автори багатьох робіт, що з'явилися в останні роки, оновивши тим самим історію жіночих персонажів. У цій новій проблематиці Алієнора, безумовно, стає центральною фігурою - з двох причин. Спочатку в силу своєї поведінки, яка, по меншій мірі, дивувало її сучасників, а потім в силу того факту, що ще за її життя, Алієнорі стали приписувати головну роль у формуванні і поширенні того, що називають (можливо, несправедливо) «куртуазної любов'ю».

В цілому постать Алієнори Аквітанської унікальна, але досить неоднозначна і потребує активного дослідження, але потрібно враховувати суб'єктивне ставлення до неї авторів багатьох джерел.

Список використаних джерел

1. Дюбри Ж. История Франции. Средние века. От Гуго Капета до Жанны д'Арк. 987-1460 / пер. с фр. Г.А. Абрамова, В.А. Павлова. – М.: Междунар. Отношения, 2001. – 416 с.
2. Мишле Ж. Краткая история Франции до Французской революции. — СПб., 1838
3. Перну Р. Алиенора Аквитанская / Пер. с франц. А. С. Васильковой. — СПб.: Евразия, 2001. — 336 с.
4. Флори Ж. Алиенора Аквитанская. Непокорная королева / Пер. с франц. И. А. Эгипти. — СПб.: Евразия, 2012. — 432 с.

ПСИХОЛОГІЧНИЙ ПОГЛЯД НА НАСЛІДКИ ВЕРСАЛЬСЬКОЇ СИСТЕМИ ДОГОВОРІВ ТА ЛІГУ НАЦІЙ Фасвська Людмила, здобувач вищої освіти

Анотація: Становленням європейської системи безпеки став Версальський мирний договір 1919р., який завершив Першу світову війну. Підписаний був у Версалі 28 червня державами переможцями (США, Британією, Францією, Італією, Японією, Бельгією та іншими) з одного боку і переможеною Німеччиною – з іншого. Окрім самого Версальського договору під час конференції, були підписані окремі договори з центральними державами які воювали на стороні Німеччини у Першій Світовій війні.

Ця система мала ряд характерних ознак, це були: розпад чотирьох імперій, поява ряду нових держав, перерозподіл колоній та формування регіональних підсистем міжнародних відносин внаслідок появи нових суб'єктів міжнародних відносин.

Версальська система міжнародних договорів вирішувала найголовніші завдання, що виникли після війни, зокрема, встановила систему устрою міжнародних відносин, що зафіксувала та оформила результати Першої Світової Війни, визначила нове співвідношення сил на світовій арені. Вона стала спробою розв'язати незліченні проблеми, об'єднати й гармонізувати суперечливі інтереси народів та держав.

Для забезпечення миру у Європі біла створена спеціальна організація – Ліга Націй.

Найважливіша мета - підтримання миру, збереження повоєнного статус-кво та виконання умов Версальського миру. Це буда перша загальноєвропейська структура, що мусила забезпечувати й підтримувати європейську систему безпеки.

Найголовнішим документом Ліги був Статут, передбачав гарантії членам організації у збереженні їхньої політичної незалежності й територіальної цілісності проти зовнішньої агресії.

Слабкість Ліги націй як інструмента підтримання миру зумовлювалася самим статутом. Рішення ухвалювалися за принципом однастайності, за винятком питань процедурних і таких, що стосувалися прийняття нових членів. Обов'язкову силу мали тільки рішення з адміністративних питань, що стосувалися самої Ліги. Навіть санкції фактично були добровільними. Статут Ліги Націй був складовою частиною Версальського мирного договору. Його підписали 44 країни. Але США, під впливом «ізоляціоністів» у конгресі, не ратифікували Версальський договір й не увійшли до складу Ліги Націй.

Головними органами Ліги були Збори представників усіх членів організації (Асамблея), Рада Ліги Націй у складі 5-ти постійних членів (США, Англії, Франції, Італії та Японії) й 4-х тимчасових. Відсутність ряду великих держав серед членів Ліги негативно позначилася на ефективності її діяльності.

Але, навіть, після створення такої організації як Ліга Націй, з її статутом та структурою не зуміли уникнути подальшого загострення міжнародних відносин у міжвоєнний період. Зрештою, Ліга Націй виявилася нездатною підтримати статус-кво, що склалося внаслідок першої світової війни, зберегти Версальсько-Вашингтонську систему, держави засновниці використовували її для вирішення власних колоніальних інтересів. Друга світова війна остаточно поховала Лігу Націй, хоча формально вона проіснувала до 31 липня 1946 р.

Annotation: The formation of the European security system became the Versailles peace treaty of 1919, which completed the First World War. Signed in Versailles on June 28, the states of the winners (USA, Britain, France, Italy, Japan, Belgium and others) on the one hand and defeated Germany - on the other. In addition to the Versailles Treaty itself during the conference, separate treaties were signed with the central powers that fought on the German side during the First World

ЗМІСТ

Молодий педагог

Angela CĂLĂRAȘ VOCABULARY ACQUISITION THROUGH WORD FORMATION PATTERNS.....	3
Антонів Л., Маліновська Н. В. ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНЦІЇ БЕЗПЕКИ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	5
Базака О. В., Косарева О.І. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ОСОБИСТІСНОГО РОЗВИТКУ ДОШКІЛЬНИКА.....	7
Басюк (Божко) Ю.С., Горопаха Н.М. ОСОБЛИВОСТІ АДАПТАЦІЇ ДО ДОШКІЛЬНОГО ЗАКЛАДУ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	8
Бачинська Л. П., Павлюк Т. О. МУЛЬТФІЛЬМИ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ У СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ УЯВЛЕНЬ ПРО ГЕОМЕТРИЧНІ ФІГУРИ.....	9
Бедрій Х. Б., Баліка Л. М. ТВОРЧЕ ВИКОРИСТАННЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ СПАДЩИНИ ЯНУША КОРЧАКА У РОБОТІ З УЧНЯМИ	11
Бичук С.Б., Горопаха Н. М. ІНТЕРАКТИВНІ ФОРМИ ПІДВИЩЕННЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ КУЛЬТУРИ БАТЬКІВ ВИХОВАНЦІВ ДОШКІЛЬНОГО ЗАКЛАДУ.....	12
Близнак Н. В., Косарева Г. М. ДОСЛІДЖЕННЯ РОЗВИТКУ УВАГИ В УЧНІВ ДОПОМІЖНОЇ ШКОЛИ.....	14
Блищик А.В., Падалка О.І. ОРГАНІЗАЦІЯ ІГРОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДІТЕЙ З ОСОБЛИВИМИ ПОТРЕБАМИ.....	14
Богів І. Г., Джава Н. А. МІСЦЕ ІНТЕРНЕТ-КОНТЕНТУ В ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ...16	
Бодейко С. В., Падалка О.І. ВИХОВАННЯ СОЦІАЛЬНОЇ ВПЕВНЕНОСТІ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	18
Божук М. Р., Степанова О.І. ЛЕКСИЧНА КОМПЕТЕНЦІЯ ЯК СКЛАДОВА МОВЛЕННЄВОГО РОЗВИТКУ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	19
Бондар А.В., Цяк Ю.В., Кирилецька Г.М. СУЧАСНІ ВИМОГИ ДО ПРОВЕДЕННЯ УРОКІВ МАТЕМАТИКИ.....	21
Бондар О. Г. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ЕКОЛОГІЧНОГО ВИХОВАННЯ УЧНІВ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ В УКРАЇНІ (1958 – 1991 РР.).....	23
Бондарець М. А., Петренко О. Б. СУТНІСТЬ ПОНЯТТЯ «ВАЖКОВИХОВУВАНІСТЬ»У ПЕДАГОГІЧНІЙ ДУМЦІ 20– 30-Х РР. ХХ СТ.....	24
Бондарук А. О., Степанова О. І. РОЛЬ УСНОЇ НАРОДНОЇ ТВОРЧОСТІ У ФОРМУВАННІ МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	26
Бондарчук О. В., Павлюк Т. О. ЗАСТОСУВАННЯ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ ЗАКЛАДІВ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ.....	27
Будкевич О. В., Стельмашук Ж. Г. ФІЗИЧНА ПІДГОТОВЛЕНІСТЬ УЧНІВ СЕРЕДНЬОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ: СТАТЕВІ АСПЕКТИ.....	28
Бурик Н. Л., Петренко О. Б. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ УЧНІВ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	29
Василишин С. С., Горопаха Н. М. ВИХОВАННЯ МОРАЛЬНО-ВОЛЬОВИХ ЯКОСТЕЙ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ У ПРОЦЕСІ ЧЕРГУВАННЯ.....	30
Висоцька О. В., Маліновська Н. В. ДИДАКТИЧНІ ІГРИ У ПІДГОТОВЦІ ДІТЕЙ ДО ЗАСВОЄННЯ ГРАМОТИ.....	32
Віннікова Я. Е., Шевців З. М. ВИХОВНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ЗАСОБІВ НАРОДНОЇ ПЕДАГОГІКИ У ФОРМУВАННІ МОРАЛЬНИХ ЦІННОСТЕЙ В УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ.....	33
Гаврилюк Л. В., Казначєєва Л. М. ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ ПЕДАГОГІЧНОЇ ВПЛИВОВОСТІ СЛОВА ВЧИТЕЛЯ ЗА В.О.СУХОМЛИНСЬКИМ.....	35
Гаврилюк М. В., Джемдєра К. В. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ ЕКОНОМІЧНИХ ЗНАТЬ ДІТЕЙ СТАРОГО ВІКУ У ДНЗ.....	37
Гаврилюк О. О., Горопаха Н. М. ФОРМУВАННЯ КРЕАТИВНОСТІ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ У ПРОЦЕСІ ПІЗНАННЯ ПРИРОДИ	39
Галайчук М. В., Горопаха Н. М. ПРОБЛЕМНІ МЕТОДИ ФОРМУВАННЯ У СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ДО ПРИРОДИ.....	41
Галатюк М. Ю., ЦІННІСНИЙ ПОТЕНЦІАЛ РОЗВИТКУ СПОРТИВНОЇ КУЛЬТУРИ УЧНІВСЬКОЇ ТА СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ.....	43
Герман Т.Й., Галатюк Ю.М., ЗАСТОСУВАННЯ МОДЕЛЮВАННЯ ТА АНАЛОГІЇ ПРИ ВИВЧЕННІ ВІЛЬНИХ ЕЛЕКТРОМАГНІТНИХ КОЛИВАНЬ У ПРОФІЛЬНИХ КЛАСАХ.....	45
Гмерніцька Л. Я., Джемдєра К.В.,СУЧАСНІ ПІДХОДИ ЕКОЛОГІЧНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	47
Гречун І. П., Маліновська Н. В. РОЗВИТОК СЛОВЕСНОЇ ТВОРЧОСТІ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ ЗАСОБАМИ КАЗКИ.....	49
Гринькова Н. М., Борей В. І., Токарська Ю. А. ФОРМУВАННЯ ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ШКОЛЯРІВ ДО НАВКОЛИШНЬОГО СВІТУ ЯК ВАЖЛИВА УМОВА РОЗВИТКУ ВИХОВАНОСТІ.....	51
Груша В., Козлюк О.А. ІНТЕГРОВАНІЙ ПІДХІД ДО ВАЛЕОЛОГІЧНОГО ВИХОВАННЯ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	53
Губеня А. О., Маліновська Н. В. ОПИС – ОСНОВА ЗВ'ЯЗНОЇ РОЗПОВІДІ.....	54

Гулюк Т. Ф., Стельмашук Ж. Г., СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ВИХОВАННЯ ДИСЦИПЛІНОВАНOSTI У ЗАКЛАДАХ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ.....	55
Давидюк І.А., Степанова О. І. ФОРМУВАННЯ ОБРАЗНОГО МОВЛЕННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ІЗ ЗАГАЛЬНИМ НЕДОРОЗВИНЕННЯМ МОВЛЕННЯ.....	56
<i>Давидюк Т.В., Козлюк О.А., ВИКОРИСТАННЯ ІГОР-ГОЛОВОЛОМОК У РОЗУМОВОМУ ВИХОВАННІ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....</i>	57
<i>Денисюк І.О., Косарева Г.М., ФОРМУВАННЯ ПІЗНАВАЛЬНИХ ІНТЕРЕСІВ ДІТЕЙ З ПОРУШЕННЯМИ МОВЛЕННЯ ЗАСОБАМИ СЮЖЕТНО-РОЛЬОВИХ ІГОР.....</i>	58
Димарчук Л. В., Горопаха Н.М., ФОРМУВАННЯ У СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ ІНТЕРЕСУ ДО МАТЕМАТИКИ ЗАСОБАМИ ПРОБЛЕМНОГО НАВЧАННЯ.....	59
Дмитрук М. С., Пустовіт Г. П. ПРОБЛЕМА «ВАЖКИХ» ДІТЕЙ У ПЕДАГОГІЧНИХ ПОГЛЯДАХ В.О.СУХОМЛИНСЬКОГО.....	60
Довгалюк В. І., Боровець О.В., СУТНІСТЬ І СТРУКТУРА ПОНЯТТЯ «САМООСВІТНЯ ДІЯЛЬНІСТЬ СТУДЕНТІВ».....	61
Дравецька О.М., Козлюк О. А., НАРОДНА РУХЛИВА ГРА ЯК ЗАСІБ ВИХОВАННЯ ПОЧАТКОВИХ ПАТРІОТИЧНИХ ПОЧУТТІВ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	63
Дутчак Т. І., Руденко Н. М. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ГЕНДЕРНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ ДОШКІЛЬНИКІВ В УМОВАХ ДНЗ.....	64
Жигула І. Г., Пасічник Я. А., МЕТОДИЧНА СИСТЕМА ФОРМУВАННЯ ОБЧИСЛЮВАЛЬНИХ НАВИЧОК МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ У ЗАХІДНОЄВРОПЕЙСЬКИХ ТА УКРАЇНСЬКІЙ ШКОЛАХ.....	66
Жовнір А. О., Маліновська Н.В. ЗДОРОВИЙ СПОСІБ ЖИТТЯ ЯК ЦІННІСТЬ.....	67
Жолдош Н. В., Потапчук Т.В. ДО ПРОБЛЕМИ ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ПЕДАГОГІЧНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В СИСТЕМІ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ.....	68
Затірка М.В., Шелестюк К.В., Куруц Х.І., Прокопчук Т. П., Кирилецька Г.М., ТЕСТОВА ПЕРЕВІРКА ЗНАНЬ З МАТЕМАТИКИ.....	70
<i>Захарчук Н. П., Маліновська Н. В., ФОРМУВАННЯ НАВИЧОК ВИРАЗНОСТІ МОВЛЕННЯ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ.....</i>	71
Зелінська К., Козлюк О.А., ФОРМУВАННЯ ЦІЛІСНОЇ ОСОБИСТОСТІ ДИТИНИ В ПРОЦЕСІ МОРАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ.....	72
Карась М. В., Джава Н. А., МЕТОДИКА ІНТЕНСИФІКАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ У ВИЩОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ.....	74
Кибукевич К. В., Баліка Л. М., ОСОБЛИВОСТІ НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ УЧНІВ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	75
Кидюк В. М., Маліновська Н. В. ОРГАНІЗАЦІЯ РАЦІОНАЛЬНОГО РУХОВОГО РЕЖИМУ ДІТЕЙ 5-6 РОКІВ У ЗАКЛАДАХ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ.....	77
Кілієвич Д. М., Пустовіт Г. П., ПРОБЛЕМА ПІДГОТОВКИ ФІТНЕС-ТРЕНЕРІВ У ПЕДАГОГІЧНІЙ ЛІТЕРАТУРІ.....	78
Ковалевська І. В., Оксенюк О. В., МАРКЕТИНГ ОСВІТНИХ ПОСЛУГ У ЗНЗ.....	79
Коваль Ю. Л., Янцур Л. А., ПЕРСПЕКТИВНІСТЬ І НАСТУПНІСТЬ У РОБОТІ НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОГО КОМПЛЕКСУ (ШКОЛА-ДИТЯЧИЙ САДОК) У ФОРМУВАННІ ХУДОЖНЬО-ОБРАЗОТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДІТЕЙ.....	81
Ковальчук Ю., Горопаха Н. М., ОСОБЛИВОСТІ ПОВЕДІНКИ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ У ГРОМАДСЬКИХ МІСЦЯХ.....	82
Компан Б. В., Косарева О.І., ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ РОЗВИТКУ ПІЗНАВАЛЬНОЇ АКТИВНОСТІ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	83
Корнійчук О. В., Баліка Л. М. ВІКОВІ ОСОБЛИВОСТІ ФІЗИЧНОГО РОЗВИТКУ УЧНІВ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	84
Коробка А. В., Музичук К. П. МІКРО-НАВЧАННЯ НА УРОКАХ ІНФОРМАТИКИ У ШКОЛІ.....	85
Колесник С. С., Крижановська Т.І. ТВОРЧІСТЬ М.Д.ЛЕОНТОВИЧА ЯК ДЖЕРЕЛО ФАХОВОГО ДОСВІДУ МУЗИКАНТА-ПЕДАГОГА.....	87
Крижановська Н. А., Горопаха Н.М. ФОРМУВАННЯ НАВЧАЛЬНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА ДОШКІЛЬНИКІВ.....	88
Кулішова О.В., Руденко Н. М., ДОСЛІДЖЕННЯ ПЕДАГОГАМИ ОСОБЛИВОСТЕЙ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ГОТОВНОСТІ ДІТЕЙ ДО ШКІЛЬНОГО НАВЧАННЯ.....	90
Кульчицький В. Ю., Галатюк Ю. М., МАСОВІ ФІЗКУЛЬТУРНО-СПОРТИВНІ ЗАХОДИ З ВИКОРИСТАННЯМ НАЦІОНАЛЬНИХ ТРАДИЦІЙ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ У ФОРМУВАННІ СИСТЕМИ СПОРТУ ДЛЯ ВСІХ.....	91
Куруц Х. І., Белешко Д. Т., МЕТОДИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВИКЛАДАННЯ ТЕМИ «ТРИГОНОМЕТРИЧНІ ФУНКЦІЇ. ТРИГОНОМЕТРИЧНІ РІВНЯННЯ І НЕРІВНОСТІ» У ПРОФІЛЬНІЙ ШКОЛІ.....	93
Куруц Я. В., Генсіцька-Антонюк Н. О., РОЗВ'ЯЗУВАННЯ РІВНЯНЬ З ПАРАМЕТРАМИ З ВИКОРИСТАННЯМ ППЗ GRAN1.....	94
<i>Кушнір Г. В., Демчук О. О. КОНЦЕПТУАЛІЗАЦІЯ ПОНЯТТЯ «ЗВ'ЯЗНЕ МОВЛЕННЯ».....</i>	95
Лавор О. А., Демчук О. О., ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ВИВЧЕННЯ ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ОБРАЗУ «Я» У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	97
<i>Лапська Д. В., Демчук О. О. СУТЬ ТА ЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ «ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНІ МЕТОДИ»</i>	

<i>Левчук О. В., Павлюк Т. О., РОЛЬ ТА МІСЦЕ ДИДАКТИЧНОЇ ГРИ У ФОРМУВАННІ ПОНЯТТЯ ПРО МНОЖИНУ У ДОШКІЛЬНИКІВ.....</i>	98
<i>Левчунь Н. П., Падалка О. І., НАРОДОЗНАВСТВО ЯК ЗАСІБ СТАНОВЛЕННЯ ГРОМАДЯНСЬКОЇ ПОЗИЦІЇ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....</i>	100
<i>Ливицький Б. О., Косарева Г. М., ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ ДИТИНИ З ПОРУШЕННЯМ МОВЛЕННСВОГО РОЗВИТКУ ДО ШКОЛИ.....</i>	101
<i>Ликова Т. А., Генсіцька-Антонюк Н. О. ФАКУЛЬТАТИВНІ ЗАНЯТТЯ З МАТЕМАТИКИ ДЛЯ УЧНІВ 5-6 КЛАСІВ.....</i>	102
<i>Лютівський В. О., Стельмашук Ж. Г., ФОРМУВАННЯ МОТИВАЦІЇ ДО ЗАНЯТЬ ФІЗИЧНОЮ КУЛЬТУРОЮ ЯК ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА.....</i>	103
<i>Ляшук М. М., Баліка Л. М., СПІВПРАЦЯ БАТЬКІВ ТА ШКОЛИ, ЯК ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА.....</i>	104
<i>Малініч І. С., Маліновська Н. В., СУТНІСТЬ ТА ЗМІСТ ВИХОВАННЯ У СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ ВІДПОВІДАЛЬНОГО СТАВЛЕННЯ ДО ДОВКІЛЛЯ.....</i>	106
<i>Мамчур І. Я., ОСОБЛИВОСТІ ТА СУТНІСТЬ ПОНЯТТЯ «СТАТЄВЕ ВИХОВАННЯ» МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....</i>	107
<i>Мартинюк О.В., Шугаєва Л. М., НЕОБХІДНІСТЬ ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ ПОВЕДІНКИ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....</i>	108
<i>Мельничук А. В., Косарева Г.М., ПЕДАГОГІЧНА ТОЛЕРАНТНІСТЬ ЯК ХАРАКТЕРИСТИКА ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ВИХОВАТЕЛЯ.....</i>	109
<i>Мерзін М. В., Гусаковська Т. М., ФОРМУВАННЯ ІНТЕГРОВАНОЇ СИСТЕМИ ЗНАНЬ З БІОЛОГІЇ В СУЧАСНІЙ ШКОЛІ.....</i>	110
<i>Микитюк Н.І., Гронь Л.В., ФОРМУВАННЯ У СТАРШОКЛАСНИКІВ АУДИТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ НА УРОКАХ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ.....</i>	112
<i>Миронець І.В., Козлюк О.А., ФОРМУВАННЯ МОРАЛЬНИХ НОРМ ПОВЕДІНКИ В УМОВАХ СПІВПРАЦІ ЗАКЛАДУ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ І СІМ'Ї.....</i>	114
<i>Мулик Д. В., Степанова О. І., ФОРМУВАННЯ ЕКСПРЕСИВНОЇ ЛЕКСИКИ ЗАСОБАМИ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ КАЗКИ.....</i>	115
<i>Ожелевська Д. О., Степанова О. І., ЗБАГАЧЕННЯ СЛОВНИКА ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ІЗ ЗНАМ ЗАСОБАМИ ПОЕТИЧНИХ ТВОРІВ.....</i>	117
<i>Онисковець О. М., Пустовіт Г. П., СПОРТИВНО-ОЗДОРОВЧА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА.....</i>	118
<i>Осіюк А.С., Степанова О. І., ОСОБЛИВОСТІ КОРИГУВАННЯ ЗВУКОВОЇ КУЛЬТУРИ МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ РАНЬОГО ВІКУ ЯК ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА: ГЕНЕЗА НАУКОВИХ ПОГЛЯДІВ... </i>	120
<i>Павельчук А. С., Руденко В. М., ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ УЯВЛЕНЬ ПРО ДЕРЖАВНІ СИМВОЛИ УКРАЇНИ У ДОШКІЛЬНИКІВ.....</i>	121
<i>Палій О. Ю., Стельмашук Ж. Г., СУТНІСТЬ ТА КРИТЕРІЇ ГЕНДЕРНОЇ ВИХОВАНOSTІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....</i>	122
<i>Павлусяк О. Л., Тюска В. Б., ЕТНОФЕСТИВАЛЬНИЙ ПРОСТІР ЯК ЗАСІБ ПОШИРЕННЯ СОЦІОКУЛЬТУРНИХ ІДЕЙ.....</i>	122
<i>Панчук С. І., Степанова О. І., ВПЛИВ СЮЖЕТНО-РОЛЬОВОЇ ІГРИ НА РОЗВИТОК НАОЧНО-ОБРАЗНОГО МИСЛЕННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....</i>	124
<i>Пасічник Ю. В., Степанова О. І., КРИТЕРІЇ ОВОЛОДІННЯ НАВИЧКАМИ ДІАЛОГІЧНОГО МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....</i>	125
<i>Петрушенко І. В., Петрук Л. П., ОСОБЛИВОСТІ ПРОЯВУ НАПОЛЕГЛИВОСТІ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....</i>	127
<i>Пецькова І. В., Грицай Н. Б., МЕТОДИ ТА ПРИЙОМИ СТИМУЛЮВАННЯ ПІЗНАВАЛЬНОГО ІНТЕРЕСУ УЧНІВ 7 КЛАСУ НА УРОКАХ БІОЛОГІЇ.....</i>	128
<i>Пілат Р.В. Гудовсек О.А. ОСОБЛИВОСТІ ЕСТЕТИЧНОГО ВИХОВАННЯ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ.....</i>	129
<i>Погуляєва М. С., КОМПЕТЕНТНІСТЬ УЧИТЕЛЯ У СУСПІЛЬСТВІ ЗНАНЬ.....</i>	130
<i>Поліщук Н. І., Петрук Л. П., ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ГУМАНІСТИЧНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ У СІМ'Ї.....</i>	131
<i>Поліщук О. П., Павелків Р. В., ФОРМУВАННЯ МОРАЛЬНИХ ЦІННОСТЕЙ ЯК ВАЖЛИВИЙ АСПЕКТ ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ.....</i>	132
<i>Полохович Ю. В., Кирилєцька Г. М., ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ САМОСТІЙНОЇ ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ УЧНІВ НА ОСНОВІ МЕТОДІВ ПРОЕКТІВ.....</i>	133
<i>Почтарук О. О., Косарева О. І., РОЛЬ СЮЖЕТНО-РОЛЬОВИХ ІГОР У ФОРМУВАННІ ЦІННИСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....</i>	134
<i>Почтарук Ю. О., Горюпаха Н. М., ВИХОВАННЯ СЕНСОРНОЇ КУЛЬТУРИ ДОШКІЛЬНИКІВ В ІГРАХ З НАРОДНИМИ ІГРАШКАМИ.....</i>	135
<i>Приболовєць О. Л., Гудовсек О.А., СУТНІСТЬ ПОНЯТТЯ «УМІННЯ» В ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІЙ ЛІТЕРАТУРІ.....</i>	136
<i>Прокопчук Т. П., Присяжнюк І. М., РОЗРОБКА МЕТОДИЧНИХ МАТЕРІАЛІВ ДЛЯ ДИСТАНЦІЙНОГО ВИВЧЕННЯ КУРСУ «ФУНКЦІОНАЛЬНИЙ АНАЛІЗ».....</i>	137

<i>Пунько Ж. С., Падалка О. І., ВИХОВАННЯ ГУМАННОГО СТАВЛЕННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ДО ОДНОЛІТКІВ.....</i>	138
<i>Путіло Р. О., Петрук Л. П., ІГРОВА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ЗАСІБ ВИХОВАННЯ ГУМАННОГО СТАВЛЕННЯ ДО ДОВКІЛЛЯ.....</i>	139
<i>Равлик О. В., Козлюк О. А., ДО ПИТАННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ДОСЛІДНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....</i>	141
<i>Римша І., Сяська Н. А., МЕТОДИКА ЗАСТОСУВАННЯ ДОСЛІДНИЦЬКИХ МЕТОДІВ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ АЛГЕБРИ І ПОЧАТКІВ АНАЛІЗУ ЗАСОБАМИ НОВІТНІХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ.....</i>	142
<i>Савицька І. О., Оксенюк О. В., ОСОБЛИВОСТІ КОМПЛЕКСУ МАРКЕТИНГУ ДЛЯ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....</i>	145
<i>Савостьянова В. М., Козлюк О. А., ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ УЯВЛЕНЬ ПРО ГЕРОІЧНІ ПРОФЕСІЇ У СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ.....</i>	147
<i>Савчук Н. Б., Рудь О. Г., ПОПУЛЯРИЗАЦІЯ ЗНАТЬ ДІТЕЙ ПРО ЗДОРОВИЙ СПОСІБ ЖИТТЯ.....</i>	148
<i>Савчук С. Ю., Маліновська Н. В., ЦІННО-ЕТИЧНІ СУДЖЕННЯ У СТРУКТУРІ ХУДОЖНЬО-МОВЛЕННЄВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....</i>	150
<i>Салука Н. М., Павлюк Т. О., КОМП'ЮТЕР ЯК ЗАСІБ АКТИВІЗАЦІЇ ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ.....</i>	152
<i>Сахарчук І. В., Джеджеря К. В., ВИХОВНІ ОРІЄНТИРИ РОЗВИТКУ МОРАЛЬНОСТІ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ.....</i>	154
<i>Святківська В. М., Гронь Л. В., ВИКОРИСТАННЯ КЕЙС-МЕТОДУ У НАВЧАННІ ІНШОМОВНОГО ГОВОРІННЯ СТАРШОКЛАСНИКІВ ЗОШ.....</i>	156
<i>Сень М. В., Павлюк Т. О., ФЕНОМЕН УКРАЇНСЬКОЇ КОЗАЦЬКОЇ ПЕДАГОГІКИ В УКРАЇНІ.....</i>	157
<i>Сергійчук С. О., Безкоровайна О. В., ВИКОРИСТАННЯ ІГРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ У НАВЧАННІ ІНШОМОВНОГО СПІЛКУВАННЯ УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ.....</i>	159
<i>Сищук Н. О., Джеджеря К. В., ПЕДАГОГІЧНА ЦІННІСТЬ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ ІГРАШКИ У ВИХОВАННІ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ.....</i>	160
<i>Сілков В. В., Ковальчук І. В. ДО ПИТАННЯ ПРО ТЕРМІНОЛОГІЮ КОМПЕТЕНТІСНОГО ПІДХОДУ.....</i>	161
<i>Стасюк Ю. І., Назаревич В. В., ВПЛИВ ХУДОЖНЬО-ПРОДУКТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА ЕФЕКТИВНУ РЕАЛІЗАЦІЮ ПСИХОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ.....</i>	163
<i>Сташко С., ЗМІСТ ПОНЯТТЯ «СИНДРОМ ГІПЕРАКТИВНОСТІ» У ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНИХ ДОСЛІДЖЕННЯХ.....</i>	164
<i>Стельмашук Ж. Г., Радько А. В., «ПЛАСТ» НА РІВНЕНЩИНІ: ІСТОРІЯ ТА СУЧАСНІСТЬ.....</i>	166
<i>Стецюк А. І., Руденко Н. М., ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО ВИХОВАННЯ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ В ДІТЕЙ.....</i>	168
<i>Таргоній А. Ю., Руденко Н. М., АНАЛІЗ НАУКОВИХ ПІДХОДІВ ДО ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ГУМАННИХ СТОСУНКІВ МІЖ ХЛОПЧИКАМИ І ДІВЧАТКАМИ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....</i>	170
<i>Тарнавська О. О., ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ АКТИВІЗАЦІЇ РОЗУМОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДОШКІЛЬНИКІВ З ПОРУШЕННЯМИ МОВЛЕННЯ ЗАСОБАМИ ГРИ.....</i>	172
<i>Yuliia Lea, Oleksandr Tymoschuk, PROBLEMS AND WAYS OF UKRAINIAN IMMIGRANTS' CHILDREN ADAPTATION IN AMERICAN SCHOOLS.....</i>	173
<i>Тимчук О. О., Павелків О. М., МЕТОДИКА ЗАСТОСУВАННЯ ВЛАСТИВОСТЕЙ ПРЯМОКУТНИХ ТРИКУТНИКІВ ДО РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ЗАДАЧ.....</i>	157
<i>Федас М. М., Шевців З. М., ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ПОЛІКУЛЬТУРНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ.....</i>	176
<i>Федорова Н. В., Петренко О. Б., ПЕДАГОГІЧНА СИСТЕМА В СУХОМЛИНСЬКОГО ЯК ЯВИЩЕ ПЕДАГОГІЧНОЇ ДУМКИ ХХ ст.....</i>	178
<i>Фесюк О. Є., Петренко О. Б., ФІЗИЧНЕ ВИХОВАННЯ МОЛОДІ В ПЕДАГОГІЧНІЙ ТВОРЧІЙ СПАДЩИНІ Г. ВАЩЕНКА.....</i>	179
<i>Фещенко О. П., ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПОЧАТКОВОГО ЕТАПУ ПІДГОТОВКИ СКРИПАЛІВ В ДИТЯЧІЙ МУЗИЧНІЙ ШКОЛІ.....</i>	180
<i>Фомчук М. Ю., Степанова О. І., ВПЛИВ РОДИННО-МОВЛЕННЄВОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ НА РОЗВИТОК МОВЛЕННЯ ДОШКІЛЬНИКІВ.....</i>	182
<i>Хільчук О. А., Кирилецька Г. М., АНАЛІЗ ВИВЧЕННЯ І ЗАПОБІГАННЯ ТИПОВИХ ПОМИЛОК З МАТЕМАТИКИ У ПРОФІЛЬНІЙ ШКОЛІ.....</i>	183
<i>Хоменко І. В., Пустовіт Г. П., САМОСТІЙНІ ЗАНЯТТЯ В СИСТЕМІ НАВЧАННЯ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ У ЗАКЛАДАХ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ.....</i>	185
<i>Хомич Т. О., Галатюк Ю. М., РОЗШИРЕННЯ ДИДАКТИЧНИХ ФУНКЦІЙ ЛАБОРАТОРНОГО ФІЗИЧНОГО ПРАКТИКУМУ НА ОСНОВІ РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНИХ ЗАДАЧ.....</i>	186
<i>Цибульська М. В., Джеджеря К. В., ВЗАЄМОДІЯ ЗАКЛАДУ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ І СІМ'Ї З ФОРМУВАННЯ НАВИЧОК БЕЗПЕЧНОЇ ПОВЕДІНКИ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....</i>	188
<i>Цісарук В. Р., Галатюк Ю. М., ПОЄДНАННЯ ТЕОРЕТИЧНОГО ТА ЕМПІРИЧНОГО У ВИВЧЕННІ ЗАКОНІВ ПОСТІЙНОГО СТРУМУ В ПРОФІЛЬНИХ КЛАСАХ.....</i>	190
<i>Черуха А. В., Симонович Н. В., ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ ТЕХНІКО-ТЕХНОЛОГІЧНИХ ЗНАТЬ І ВМІНЬ У УЧНІВ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ З ВИКОРИСТАННЯМ ВЕБ-КВЕСТ ТЕХНОЛОГІЙ.....</i>	192

<i>Чилій І. В.</i> , Петренко О. Б., ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ КРАЄЗНАВЧОЇ РОБОТИ В ШКОЛІ.....	194
<i>Чорнобай І. А.</i> , Маліновська Н.В., ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	195
<i>Шаламай Т. В.</i> , Грицай Н. Б., УДОСКОНАЛЕННЯ МЕТОДИКИ ПРОВЕДЕННЯ УРОКУ БІОЛОГІЇ ЗАСОБАМИ МУЛЬТИМЕДІА.....	196
<i>Шевчук О. М.</i> , Галатюк Ю. М., ВИКОРИСТАННЯ ДОМАШНЬОГО НАВЧАЛЬНОГО ЕКСПЕРИМЕНТУ В РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОБЛЕМНОГО НАВЧАННЯ ФІЗИКИ.....	197
Шевчук В. В., Павелків О. М. МЕТОДИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ НАВЧАННЯ УЧНІВ 5-6 КЛАСІВ РОЗВ'ЯЗУВАТИ ТА СКЛАДАТИ МАТЕМАТИЧНІ ЗАДАЧІ.....	200
<i>Шелестюк К. В.</i> , <i>Горбатюк Ю.М.</i> , Демчик С. П., ВИКЛАДАННЯ КУРСУ «ТЕОРІЯ ЙМОВІРНОСТЕЙ І МАТЕМАТИЧНА СТАТИСТИКА» В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ.....	201
<i>Шикула З. О.</i> , Косарева Г. М., ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОБЛЕМИ ІНКЛЮЗИВНОГО НАВЧАННЯ ДІТЕЙ З ОСОБЛИВИМИ ПОТРЕБАМИ.....	202
<i>Шимко А. А.</i> , Гудовсек О.А., ЗМІСТ ЕСТЕТИЧНОГО ВИХОВАННЯ У СУЧАСНИХ ПОЗАШКІЛЬНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ УКРАЇНИ.....	203
Шустакова Д. В., Косарева О. І. ФОРМУВАННЯ ОБРАЗУ СВІТУ У ДИТИНИ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ.....	205
<i>Юрковець А. В.</i> , Клекоць Г. Я. МЕТОДИКА НАВЧАННЯ УЧНІВ ФІЗИКО-МАТЕМАТИЧНОГО ПРОФІЛЮ РОЗВ'ЯЗУВАТИ ТРИГОНОМЕТРИЧНІ РІВНЯННЯ.....	208

Молодий психолог

Громик Н. В., Камінська О.В. ПСИХОЛОГІЧНІ ЗАСОБИ ПОДОЛАННЯ СТРАХУ В ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	209
Лехкобит М. В., Камінська О. В. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПОЯВИ ІНТЕРНЕТ-ЗАЛЕЖНОСТІ В ПІДЛІТКОВОМУ ВІСІ.....	210
Ліщук І. А., Камінська О. В. РЕФЛЕКСІЯ ЯК ВЛАСТИВІСТЬ СВІДОМОСТІ.....	212
Панасюк В. М. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСНОВИ МІНІМІЗАЦІЇ АГРЕСИВНИХ ПОВЕДІНКОВИХ КОНСТРУКЦІЙ У СЕРЕДОВИЩІ МОЛОДІЖНИХ СУБКУЛЬТУР.....	214

Молодий природодослідник

Берестень О. Ю., Воловик Г.П. ЕХІНОКОКОЗ ЛЮДЕЙ НА РІВНЕНЩИНІ	216
Бондар А. В., вартенко О. М., Присяжнюк І. М. МАТЕМАТИЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ ПРОЦЕСУ ЗНЕЗАЛІЗНЕННЯ ПІДЗЕМНИХ ВОД.....	218
Демчук В. В. РОДЮЧІСТЬ ҐРУНТІВ ТА ФАКТОРИ ЇХ ПІДТРИМАННЯ В СУЧАСНИХ АГРОФІТОЦЕНОЗАХ.....	220
Дунайчик А. В., Сяська І. О., СКЛАДАННЯ ОРНІТОЛОГІЧНОГО МАРШРУТУ БЛОКРИНИЦЬКИМ ЗАГАЛЬНОЗООЛОГІЧНИМ ЗАКАЗНИКОМ.....	222
Захарчук А. Г., Рудь О. Г. БІОІНДИКАЦІЯ СТАНУ ВОДИ РІЧКИ КУСТИНКА ЗА ВОДНИМИ РОСЛИНАМИ.....	223
Зубкович І.В., здобувач ступеня PhD, Лико С. М., кандидат сільськогосподарських наук, професор ПЕРЕРОЗПОДІЛ ЦЕЗІЮ-137 В ҐРУНТАХ ВОДОЗБОРУ ОЗ. ОСТРІВСЬКЕ (ВОЛИНСЬКЕ ПОЛІССЯ)	225
Нестерчук М. О. ВИГОДИ ВІД ВДОСКОНАЛЕННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ ПОЛІТИКИ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ДЕРЕВООБРОБНОЇ ГАЛУЗІ.....	226
Кирильчук О. О., Мельник В. Й. ЕНТОМОФАУНА НАЦІОНАЛЬНОГО ПРИРОДНОГО ПАРКУ «ЦУМАНСЬКА ПУЩА».....	228
Кузьміна О. В. ЗАСТОСУВАННЯ НОВІТНІХ НАУКОВИХ ДОСЯГНЕНЬ У СУДОВО-ЕКСПЕРТНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ.....	229
Ляса З. С., Рудь О. Г. ЕНТОМОФАУНА УРОЧИЩА ПАПИКИ НАЦІОНАЛЬНОГО ПРИРОДНОГО ПАРКУ «ЦУМАНСЬКА ПУЩА».....	230
Ляшецький І. А. ДОСЛІДЖЕННЯ ФАЛЬСИФІКОВАНИХ СПИРТНИХ НАПОЇВ. ВСТАНОВЛЕННЯ ЄДИНОГО ДЖЕРЕЛА ЇХ ПОХОДЖЕННЯ ШЛЯХОМ ВИЗНАЧЕННЯ НАЯВНОСТІ МІКРОДОМІШОК МАЛОЛЕТКИХ ОРГАНІЧНИХ СПОЛУК.....	232
Мосійчук В. І., Трохимчук І. М. ЕТНОФАУНІСТИЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ БДЖІЛ РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ.....	236
Парфенюк І.О., Воловик Г.П., МОНІТОРИНГ ПОШИРЕННЯ ASCARIS LUMBRICOIDES І TRICHOSEFALUS TRICHIURIS СЕРЕД НАСЕЛЕННЯ РІВНЕНЩИНІ.....	237
Редько К. В., Гусаковська Т. М. АНАЛІЗ ФЕНОЛОГІЧНИХ СПОСТЕРЕЖЕНЬ ЗА ПРЕДСТАВНИКАМИ РОДИНИ CHRYSOMELIDAE В БІОЦЕНОЗАХ РІВНЕНСЬКОГО РАЙОНУ.....	240
Смажна О., Марциновський В. П. ШКІДНИКИ ПЛОДОВО-ЯГІДНИХ КУЛЬТУР с. НОВО-УКРАЇНКА.....	242
Соколовський В. В., Демчук В. В. КОРЕЛЯЦІЯ СИСТЕМИ УДОБРЕННЯ ПОСІВІВ ПШЕНИЦІ М'ЯКОЇ ТА РОЗВИТКУ НА РОСЛИНАХ САЖКОВИХ ХВОРОБ.....	244

Толочик І. Л. АНТРОПОГЕННЕ НАВАНТАЖЕННЯ НА БАСЕЙН Р. СТИР В МЕЖАХ РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ.....	245
Шкрібій К. С., Марциновський В. П. КЛІЩІ ЯК ПЕРЕНОСНИКИ ПРОПЛАЗМОЗУ У БЕЗПРИТУЛЬНИХ СОБАК МІСТА РІВНОГО.....	247
Шукрута Л. В., Воловик Г. П. ШКОДОЧИННІСТЬ ВЕРХІВКОВОГО КОРОЇДА (<i>IPS ACUMINATUS</i>) СОСНИ ЗВИЧАЙНОЇ (<i>PINUS SILVESTRIS</i>) ОСТРІВСЬКОГО ЛІСНИЦТВА.....	248

Молодий IT-спеціаліст

Bushev A.A., Lukianov P.V. AUTOMATION OF INTELLECTUAL GAMES IN UNIVERSITIES (АВТОМАТИЗАЦІЯ ПРОВЕДЕННЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИХ ІГОР У ВНЗ).....	250
Козак Т. О., Петренко С. В. РОБОТА З REST API МЕСЕНДЖЕРА Viber.....	251
Луцюк О. П. ПРИНЦИПИ БЕЗПЕЧНОГО ІНТЕРНЕТ-ВИКОРИСТАННЯ ПРОГРАМНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ В ОПЕРАЦІЙНИХ СИСТЕМАХ «WINDOWS»	252
Сидорчук Д. А., Петренко С. В. РОЗРОБКА ТА ВПРОВАДЖЕННЯ ДОДАТКУ ДЛЯ МЕНЕДЖМЕНТУ БОТА «СТУДЕНТ РДГУ».....	254
Шинкарчук Н. В. ЕКОСИСТЕМА РИНКУ І СФЕРИ ВИКОРИСТАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ.....	256

Молодий історик

Абрамець Р. О., Десятничук І. О. СТАНОВИЩЕ ОСВІТИ НА УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЛЯХ У СКЛАДІ РОСІЙСЬКОЇ ІМПЕРІЇ У КІНЦІ XVII-XVIII ст.....	258
Биков О. В., Северова О. В. БОНАПАРТИСТСЬКА ТЕОРІЯ В ГОЛЛІСТСЬКІЙ ПРАКТИЦІ.....	230
Бухалок А. Ф., Слесаренко А. В. РОЗВИТОК КИТАЙСЬКИХ АРМІЙ ПЕРІОДУ ЧЖАНЬГО («ВОЮЮЧИХ ЦАРСТВ») 475-221 рр. до н. е.....	261
Гергелюк О. І., Мартинчук І. І. СТРАТЕГІЯ БОРОТЬБИ З ГЛОБАЛЬНИМ ТЕРОРИЗМОМ ДЖ. БУША МОЛОДШОГО (2001-2009 рр.).....	262
Зиль В. П., Михальчук Р. Ю. ЕКОНОМІЧНИЙ АСПЕКТ ГОЛОКОСТУ (НА ПРИКЛАДІ РІВНЕНЩИНИ).....	264
Коняхін Ю. О., Гуменюк О. В. ПОСТАТЬ ІЛАРІЯ КАРБУЛИЦЬКОГО: ІСТОРИОГРАФІЯ ПИТАННЯ.....	267
Корнійчук М. В., Карпукіна Т. О. ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА РЕАЛІЗАЦІЇ КОНЦЕПЦІЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ ПЕРІОДУ ПРОГОЛОШЕННЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ В УКРАЇНІ У СВІТОВОМУ КОНТЕКСТІ.....	268
Лашук П. В., Литвинчук А. І. ВІДНОВЛЕННЯ ТА ДІЯЛЬНІСТЬ ТОВАРИСТВА «ПРОСВІТА» У РІВНОМУ ПЕРІОДУ НАЦИСТСЬКОЇ ОКУПАЦІЇ (1941-1944 рр.).....	270
Маркопольська Г. Б., Філіпчук І. В. ОРДЕН РОЗЕНКРЕЙЦЕРІВ: ЧУЖЕ ТА МОДЕРНЕ В ІСТОРІЇ РОСІЙСЬКОЇ ІМПЕРІЇ В ОСТАННІЙ ЧВЕРТІ XVIII СТОЛІТТЯ.....	271
Мороз В. В., Філіпчук І. В. ПСИХОЛОГІЧНИЙ ПРОЯВ ФЕНОМЕНУ ТЕРОРИЗМУ.....	272
Мороз Н. М., Галуха Л. Ю. ПЕРШИЙ ЕМІГРАЦІЙНИЙ ПОТІК УКРАЇНЦІВ ДО КАНАДИ І США.....	274
Нижник Д. В., Плюта Н. В. СТАНОВЛЕННЯ ТА ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ІСПАНСЬКОЇ КОЛОНІАЛЬНОЇ ІМПЕРІЇ КІНЕЦЬ XV – ПЕРША ПОЛОВИНА XVII СТОЛІТЬ.....	276
Ососкало Г. Ю., Северова О. В. СЕЦЕСІОНІЗМ ЯК КРАЙНЯ ФОРМА СЕПАРАТИЗМУ НА ПРИКЛАДІ КАТАЛОНІЇ.....	278
Пилипчук А. С., Михальчук Р. Ю. ВИТОКИ «ХОЛОДНОЇ ВІЙНИ».....	281
Полухович І. В., Ворон О. П., РЕЛІГІЙНЕ ЖИТТЯ РІВНЕНЩИНИ У 50-60-х РОКАХ ХХ СТОЛІТТЯ.....	283
Полухович М. А., Плюта Н. В. СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНЕ ТА СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНЕ СТАНОВИЩЕ ВЕЛИКОБРИТАНІЇ В 1921-1939 рр.....	285
Сергійчук С., Михальчук Р. Ю. КУЛЬТ ОСОБИ СТАЛІНА В РАДЯНСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВІ 1920-1930-х рр.....	287
Старжець В. І., Давидюк Р. П. ОСВІТА ЯК ПОЛЕ БОЮ: ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКА ШКОЛА У ПРОТИСТОЯННІ РАДЯНСЬКОЇ ВЛАДИ ТА НАЦІОНАЛІСТИЧНОГО ПІДПІЛЛЯ (1944-1953 рр.).....	289
Тарарук Д. П., Шеретюк В. М., МІЖКОФЕСІЙНІ КОНФЛІКТИ ТА ШЛЯХИ ЇХ ПОДОЛАННЯ В УКРАЇНІ.....	290
Товщик А. Г., Озимчук О. Б. СПРИЙНЯТТЯ ОБРАЗУ АЛЕНОРИ АКВІТАНСЬКОЇ В РІЗНІ ІСТОРИЧНІ ЕПОХИ.....	292
Фаєвська Л. ПСИХОЛОГІЧНИЙ ПОГЛЯД НА НАСЛІДКИ ВЕРСАЛЬСЬКОЇ СИСТЕМИ ДОГОВОРІВ ТА ЛІГУ НАЦІЙ.....	294
Чередніченко Ю. Ю., Сняк С. Л. РОЗВИТОК ЯПОНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ 1945 – ПОЧАТОК 2000-их РОКІВ.....	295

Шеремета Ю. М., Шеретюк В.М. ЄВГЕН КОНОВАЛЕЦЬ НА ЧОЛІ НАЦІОНАЛЬНО-ВИЗВОЛЬНОЇ БОРОТЬБИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ В МІЖВОЄННИЙ ПЕРІОД.....	297
Шинкарук П. Ю., Мартинчук І. І. ТИХООКЕАНСЬКИЙ ТЕАТР БОЙОВИХ ДІЙ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ: ПЕРЕВАГА ЯПОНСЬКИХ СИЛ.....	298

Молодий філолог

Angela CĂLĂRA, Alecu Russo ON WORD FORMATION IN THE ENGLISH LANGUAGE.....	230
Bogdan Silvia, Senior Lecturer, Alecu Russo A Comparative Study of Epithets from English into Romanian (based on The Season of Divorce by J. Cheever).....	302
Bogdan Silvia, Senior Lecturer, Alecu Russo Analysis of Gender Construction in English Proverbs.....	305
Бут Д. І., Палій В. П. ПРОБЛЕМА МОДАЛЬНОСТІ БЕЗОСОБОВИХ ЗВОРОТІВ У ФРАНЦУЗЬКІЙ МОВІ.....	308
Калісецька В. С., Палій В. П. СЕМАНТИКО-СТРУКТУРНЕ ВИРАЖЕННЯ КОНЦЕПТУ «НАІНЕ» (НЕНАВИСТЬ) В ФРАЗЕОЛОГІЗМАХ ФРАНЦУЗЬКОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ.....	310
Ковальчук К. О., Палій В. П. ДІАХРОНІЧНИЙ АСПЕКТ ФРАНЦУЗЬКОЇ АВТОРСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРНОЇ КАЗКИ.....	312
Кузьмич Т., Кузьмич О. О. БЕЗСУБ'ЄКТНІ НЕПОВНІ РЕЧЕННЯ ЯК ОЗНАКА МОВЛЕННСВОЇ ЕКОНОМІЇ (НА МАТЕРІАЛІ РОМАНУ ВАЛЕРІЯ ШЕВЧУКА «ПРИВИД МЕРТВОГО ДОМУ»).....	312
Лук'янчук Н. О., Шульжук Н. В. ФРАЗЕОЛОГІЧНИЙ ФОНД РОМАНУ МАРІЇ МАТЮС «СОЛОДКА ДАРУСЯ».....	314
Майко С. С., Шульжук Н. В. ПАРЦЕЛЯЦІЯ ЯК ЗАСІБ ЕКСПРЕСИВНОГО СИНТАКСИСУ В РОМАНІ В. ЛИСА «КРАЇНА ГІРКОЇ НІЖНОСТІ».....	315
Момотюк С. І., Палій В. П. ЕКСПРЕСИВНІ ФУНКЦІЇ КАЛАМБУРІВ У ФРАНЦУЗЬКІЙ РОЗМОВНІЙ МОВІ.....	317
Мороз Н. М., Мороз Л. В. ЛІНГВІСТИЧНИЙ АСПЕКТ БІНАРНИХ КОНЦЕПТІВ «ЛЮБОВ/LOVE» ТА «НЕНАВИСТЬ /HATE (HATRED)».....	318
Мороз М. С., Палій В. П. АНТРОПОНОМІНАЦІЯ У СФЕРІ ФРАНЦУЗЬКОЇ ГАСТРОНОМІЇ.....	320
Ясногурська Л. М. ВИКОРИСТАННЯ НЕТРАДИЦІЙНИХ ФОРМ НАВЧАННЯ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ.....	321

Молодий мистецтвознавець

Воят І. О., Костюк Л. К. ПАМ'ЯТКИ САКРАЛЬНОЇ АРХІТЕКТУРИ м. ДУБНО.....	323
Димченко С. С. ПРОБЛЕМА ПСИХОЛОГІЧНОЇ СУМІСНОСТІ ВИКОНАВЦІВ В АНСАМБЛЕВОМУ МУЗИКУВАННІ В КЛАСІ УДАРНИХ ІНСТРУМЕНТІВ.....	325
Кіт З. П. ЖИТТЄВИЙ І ТВОРЧИЙ ШЛЯХ ВОЛОДИМИРА ІВАСЮКА, ТВОРЦЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЕСТРАДНОЇ МУЗИКИ ХХ СТ.....	325
Король О. П., Костюк Л. К. ПОСТАТЬ МИКОЛИ ЛЕОНОВИЧА В УКРАЇНСЬКІЙ МУЗИЧНІЙ КУЛЬТУРІ ПЕРІОДУ КІНЦЯ ХІХ ст. – ПЕРШИХ ДЕСЯТИЛІТЬ ХХ ст.....	327
Кравчук Я. А., Глушук О. Г. КУЛЬТУРА СПІЛКУВАННЯ У ВІРТУАЛЬНО-КОМУНІКАЦІЙНОМУ ПРОСТОРІ: ВИКЛИКИ СЬОГОДЕННЯ.....	328
Кулінка І. В., Костюк Л. К. ХУДОЖНИК ІВАН МАРЧУК – ОДИН ІЗ 100 ГЕНІВ СУЧАСНОСТІ: ЖИТТЯ, ТВОРЧИСТЬ, ВИКЛИКИ.....	329
Кучина Н. І. ІНФРАСТРУКТУРА РИНКУ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ СФЕРИ В ПЕРІОД СТАНОВЛЕННЯ РИНКОВИХ ВІДНОСИН.....	330
Логвиченко А. С., Казначєєва Л. М. МУЗЕЇ В СТРУКТУРІ КУЛЬТУРИ м.НОВОГРАД-ВОЛИНСЬКИЙ.....	333
Ляшенко М. В., Тюска В. Б. КВЕСТ ЯК ФОРМА КУЛЬТУРНО-ДОЗВІЛЛЕВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	335
Поліщук А. В. ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ЗАКЛАДІВ КУЛЬТУРИ КЛУБНОГО ТИПУ В УМОВАХ РЕАЛІЗАЦІЇ КОНЦЕПЦІЇ РЕФОРМУВАННЯ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ.....	338
Приймачук М. О., Тюска В. Б. КУЛЬТУРНО-ДОЗВІЛЛЕВА ДІЯЛЬНІСТЬ: ІСТОРИЧНИЙ АСПЕКТ.....	336
Усик О. С. ЖИТЛО В ДУХОВНОМУ СВІТІ УКРАЇНЦІ.....	341
Харитон І. М., Андрушак Д. І. НАЦІОНАЛЬНА ЗАСЛУЖЕНА АКАДЕМІЧНА КАПЕЛА УКРАЇНИ «ДУМКА» – ЗАКОНОДАВЕЦЬ ВІТЧИЗНЯНИХ ТРАДИЦІЙ ХОРОВОГО МИСТЕЦТВА В СУЧАСНІЙ УКРАЇНІ.....	343
Цимко А. ТЕХНІКА ГРИЗАЙЛЬ В СУЧАСНОМУ ІКОНОПИСІ.....	345
Янчарук Р. В., Пастушенко А. С. ТЕОРЕТИЧНІ ТА МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ ВОКАЛЬНО-ХОРОВОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ: ІСТОРІОГРАФІЯ ПРОБЛЕМИ.....	348